

طول این مسیر به هر کدام که رسیدیم، مایل‌ها اسکورت کردیم و از مسیرهایی رد کردیم و به مقصد بعدی‌شان رساندیم و سپس مأموریت اصلی خودمان را ادامه دادیم.

← این کشتی‌هایی که اسکورت شدند همه متعلق به ما بودند.

بله برای خودمان بودند.

← به کشتی‌هایی از کشورهای دیگر هم برخورد کردید که نیاز به کمک ما داشته باشند؟

اگر مشکلی برای‌شان پیش بیاید، می‌توانیم به آنها کمک کنیم. چند سال پیش بود یک کشتی چینی را ربودند و نیروی دریایی ما رفت و کشتی را آزاد کرد. می‌خواهم اشاره کنم به اینکه شاید کشورهای دیگر وقتی دزدها را می‌گیرند، خیلی بد با آنها برخورد می‌کنند. ما این افراد را می‌گیریم، درمان‌شان می‌کنیم، غذای خوب به آنها می‌دهیم چون معتقدیم که این افراد به خاطر فقر به این کار روی آورده‌اند. سعی می‌کنیم نجات‌شان دهیم. از نظر حقوقی کارها را انجام می‌دهیم و نهایتاً آزاد می‌شوند. اصلاً این طور نیست که بخواهیم به یک دزد دریایی نشان دهیم که ما در مقابل تو چه قدرتی داریم؛ نیازی به این کارها نیست.

هدف ما این است که آن منطقه ایمن شود. ضمن اینکه شعار اصلی ناوگروهی که دور دنیا رفته و بقیه ناوگروه‌های ما، صلح و دوستی است. ما به هر کشوری که می‌رسیم و از هر جایی که رد می‌شویم آنجا هیچ اتفاقی نمی‌افتد. از سال ۸۸ که به خلیج عدن رفتیم تا به امروز، یک کشتی آنجا روبرو نشده است، نه فقط از کشتی‌های ما، که از کشتی‌های دیگر کشورها هم دزدی نشده است. یعنی ما هر جایی که باشیم آنجا امن می‌شود و آن کشتیرانی ایمنی که گفتم حتماً آنجا اتفاق می‌افتد.

همان‌طور امیرفرماندهی فرمودند، ما هر بندری که رفتیم مردم تعجب کردند که نیروهای ما چه افراد می‌زبان و خوبی هستند و همه می‌گویند و می‌خندند.

در این ناوگروه از هر قومی حضور دارد. در ارتش کسی به قومیت دیگری کاری ندارد. بیشتر از ۳۰ سال است در ارتش خدمت می‌کنم و در این مدت خیلی از هم‌دوره‌ای‌هایم را نمی‌دانم اهل کجا هستند. همین که ایرانی است و این لباس تن او است، کافی است. می‌خواهم بگویم که یک اتحاد و همدلی در سیستم ارتش وجود دارد که کاش در کل کشور سرایت پیدا کند و همه بفهمند که زیبایی ایران ما به همین لهجه‌دار بودن افراد است.

← به نظرم این ناوگروه و تجهیزاتی بزرگترین ناوگروه ایران است. با توجه به تجربه ۳۰ ساله شما در ارتش، قبلاً ناوگروهی با این تجهیزات اعزام کرده‌ایم؟

ناوگروه ۸۶ در خیلی از چیزها اولین است از نظر تناژ، تعداد ماندگاری روز در دریا و طول مسیر پیموده

شده، تعداد عملیاتی که انجام داده و در خیلی موارد دیگر، این ناوگروه اولین است.

← در مقایسه با ناوگروه‌های دیگری که برای کشورهای دیگر فعالیت می‌کنند در مناطق مختلف جهان، این ناوگروه چه رتبه‌ای دارد و در مقایسه با آنها چه حدی را برایش می‌توان قائل شد؟

نیروی دریایی و یگان‌های ما با نیروهای دریایی دیگر کشورها یک تفاوت دارد. ما هیچ کار استعماری در دنیا نمی‌کنیم. اگر از یک کشور خارج شویم، هیچ چشمداشتی نداریم. نهایتاً چند هدیه رد و بدل می‌شود ولی کشور دیگری در خلیج فارس لنگر می‌اندازد و دیگر نمی‌روند. این تفاوت اصلی بین نیروی دریای ما با دیگر کشورها است.

هرجایی که رفتیم، اگر به کسی کمک کردیم یا اگر از کشورهای دیگر در بنادر به دیدن نیروهای ما آمدند، اتفاقاتی که بین ما و آنها می‌افتد، کاملاً دوستانه است. یعنی مانور مشترک انجام می‌دهیم و... مثلاً

ما پس از حدود ۴۰ سال تحریم توانستیم این ناو را بسازیم و به اقیانوس آرام رسیدیم. آن را رد کردیم و به تنگه ماژلان در اقیانوس اطلس رفتیم. حتماً در خیرها شنیدید که دنا و مکران به طور ویژه تحریم هستند

بود که من به پاکستان رفتم. آنجا تمرینی داشتیم که ۵۱ کشور در آن شرکت داشتند. ناوگروه‌های زیادی هم حضور داشتند. خبر ناوگروه ۸۶ خیلی بزرگ شده بود و این ناوگروه از کنار کشورهای زیادی عبور کرده بود. می‌دانستند که این ناوگروه در حرکت است و از آن سؤال می‌کردند؛ مثلاً اینکه احوال پرسنل ما را می‌پرسیدند و اینکه کجا هستند؟ اینکه دریانوردان دنیا دارند این خبر را پی می‌گیرند، برای من جالب بود. پاکستانی‌ها می‌گفتند این ناوگروه نه برای شما، برای همه کشور اسلامی است. افتخار این ناوگروه برای ما هم هست.

یعنی دریانوردان کشورهای دیگر سفر این ناوگروه را پیگیری می‌کردند اما همان کشورها الان در حدی نیستند که بتوانند یک ناوگروه بسازند که بتواند چنین کاری انجام بدهد.

اگر بخواهیم مقایسه کنیم، طبیعتاً کشورهای دنیا به دسته‌های مختلفی تقسیم می‌شوند. برخی هستند که تمکن مالی بیشتری دارند و تناژ یگان‌هایشان بزرگتر است. این برای خودشان است ولی هر که بامش بیش برفش بیشتر؛ اگر ناو هواپیمابر دارد، بیشتر از ۷۰۰، ۸۰۰ میلیارد دلار بودجه دفاعی دارد که اصلاً قابل مقایسه با بودجه دفاعی ما نیست.

با در مورد ناو هواپیمابر سؤالات زیادی از ما می‌کنند. ناو هواپیمابر را کشوری می‌گیرد که می‌خواهد در بعد خیلی بلندی آنجا بچنگد. ما اصلاً چنین قصدی نداریم که از اینجا با استرالیا بجنگیم و همین سرزمین مادری‌مان هزاران سال است برای ما بسنده بوده است. از نظر تناژ ما در منطقه وضعیت خوبی داریم ولی جهانی بخواهیم حساب کنیم به خاطر تفاوت اهدافی که بین ما و آن کشورهایی که نیروی دریایی آنها تناژ زیادی دارد، طبیعتاً به نسبت تفاوت اهدافی که داریم، تفاوت تناژ هم داریم.

← پس اختلاف ما با برخی کشورها در حوزه میزان بزرگی نیروی دریایی و... به خاطر اختلاف اهداف است.

در حقیقت همین است. ولی شما نگاه کنید مثلاً ژاپن تعداد شناور خیلی زیادی دارد ولی همان ژاپن موشک‌های خود را از نوع هارپون خریده؛ یعنی موشک آمریکایی دارد ولی موشک‌های ما نصیر و قدیر است و خودمان ساخته‌ایم. ما اگر ناو داریم همه‌اش ساخت خودمان است ولی اگر آنها ناو دارند هر تکه‌اش برای یک جا است. یک مثال ساده بزنم ما قبل از انقلاب شناورهایی مثل پیکان را از فرانسه خریدیم، ولی نوع سفارشی که داده بودیم این طور بود که بدنه فرانسوی، موتور آلمانی، توپ سینه ایتالیایی، موشک پاشنه آمریکایی، سیستم‌های کنترل هلندی، مسلسل یا ضد هوایی روی سینه سوئیس بود و... فرانسه اینها را سرهم کرده و به ما داده بود. ولی دنا این طور نیست؛ توپ سینه‌اش؛ در یکی از شهرهای مهم، رادار در یک شهر دیگر ساخته شده و همه این شهرها داخل ایران هستند. این تفاوت ما با نیروی دریایی دیگر کشورها است.

در اندونزی این اتفاق افتاد و کار بسیار خوبی درآمد. از هیچ سلاح سنگینی استفاده نمی‌کنیم. مثلاً در رزمایش ایران، روسیه و چین، تم اصلی رزمایش اصلاً تخریبی عمده نیست. ما هم توپخانه و موشک داریم. خیلی از موارد شلیک می‌کنیم اما در آن رزمایش‌ها اصلاً از این ادوات استفاده نمی‌کنیم، چون کاری که آن ناوگروه دارد، تمرین ایجاد صلح در منطقه با کمترین خسارت است. بنابراین ما همیشه دنبال این هستیم که در منطقه آتش کمتر شود، صلح و دوستی بالا رود و همان‌طور که اقوام ایرانی در کنار هم به خوبی زندگی می‌کنند، همه دنیا باید در کنار هم بتوانند خوب زندگی کنند. هدف اصلی ما همیشه این بوده است.

← در مقایسه با ناوگروه‌هایی که برای کشورهای دیگر فعالیت می‌کنند چه رتبه‌ای دارد.

فکر کنم دو ماه از اعزام این ناوگروه به دریا گذشته